Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

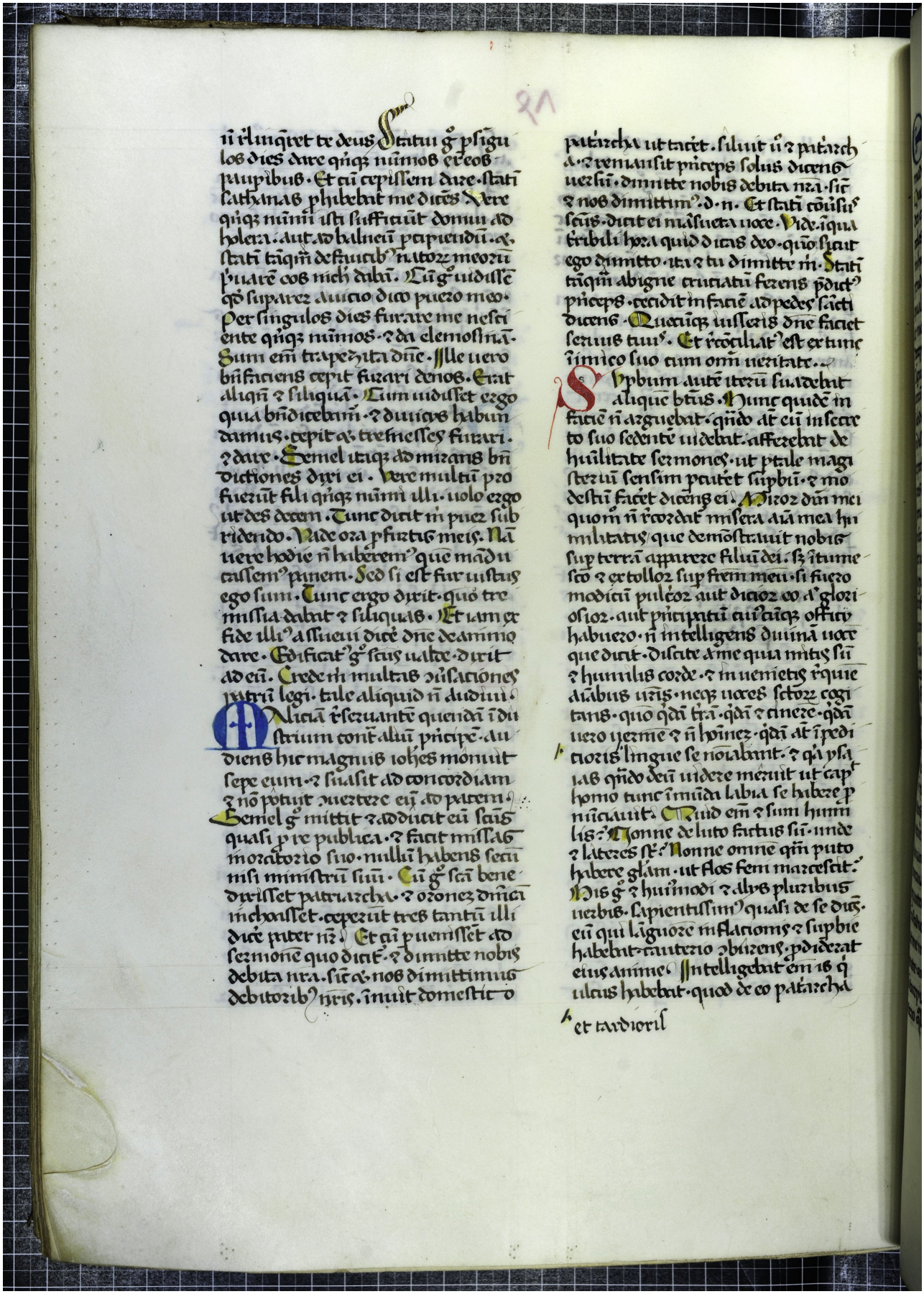

ni ilungiret te deus. Statim g̃ plũgu
los dies dare q̃q̃ nũmos et eos
puppibus. Et cũ cepissem dare. statim
sathanas phibebat me dicẽs. Vere
q̃q̃ nũmi isti sufficiũt domui ad
holera. aut ad balneũ parandũ. et
statim tãqm̃ defuncti nutoz meoru
p̃uare eos mihi dabãt. Cũ g̃ audisse
qd̃ superez diuico dico puero meo.
Per singulos dies furare me nesci
ente q̃q̃ nũmos. et da elemosinã.
Sum enim trapezita dñe. Ille uero
bñficiens cepit furari denos. Erat
aliqũ et siliquã. Cum uidisset ergo
quia bñdicebatur. et diuitias habun
damus. cepit et tres messes furari.
et dare. Semel itaq̃ ad mirans bñ
dictiones diri ei. Vere multũ pro
fuerũt fili q̃q̃ nũmi illi. uolo ergo
ut des decem. Tunc dicit ei puer sub
ridendo. Vade ora p̃ furtis meis. Na
uere hodie ñ haberem quę mãdu
cassem panem. Sed si est fur iustus
ego sum. Tunc ergo dixit. quo tre
missia dabit et siliquas. Et iam et
fide illi assueui dicẽ dñe da mihi q̃
dare. Edificat g̃ seus uaide. dixit
ad eũ. Crede mihi multas iusiaciones
patrũ legi. tale aliquid ñ audiui.
Multa ẽ seruanda quendã in di
strium cont̃ alũ pricipẽ. au
diens hic magnus iohes monuit
sepe eum. et suasit ad concordiam
et nõ potuit auertere eũ ad pacem.
Semel g̃ mittit et addicit eũ sanctus
quasi p re publica. et facit missas
in oratorio suo. nullũ habens secũ
nisi ministrũ suũ. Cũ g̃ sanctus bene
dixisset patriarcha. et ordines dñici
inchoasset. ceperũt tres tantũ illi
dicẽ pater ñr. Et cũ puenisset ad
sermonẽ quo dicit. et dimitte nobis
debita nra. sicut et nos dimittimus
debitoribus nris. inuit domestic o
patriarcha ut tacet. siluit ũ et patriarch
a. et remansit princeps solus dicens
uersũ. dimitte nobis debita nra. sic
et nos dimittimus. d. n. Et statim cõsili
arius dixit ei mãsueta uoce. Vide iqua
tribuli hora quid dicis deo. quo sicut
ego dimitto. ita et tu dimitte mihi. Statim
tãqm̃ abigne cruciatũ ferens pdit
princeps. cecidit in facẽ ad pedes sancti
dicens. Quecũq̃ iusseris dñe faciet
seruus tuus. Et reconciliat est ei tunc
inimico suo cum omni ueritate.

Superbum autẽ iterũ suadebat
aliquẽ bti. Nunc quidẽ in
facie ñ arguebat. q̃ndo at eũ in secre
to suo sedentẽ uidebat. afferebat de
humilitate sermones. ut p̃tale magi
sterũ sensim pauet superbũ. et mo
destũ faciet dicens ei. Miror dñe mei
quom ñ recordat miseria aiã mea hu
militatis quę demõstrauit nobis
sup terrã apparere filiũ dei. sz itume
sco et ertollor sup frem meu. si fuero
modicũ pulcior aut diuior eo. aut glori
osior. aut principatũ aut aliq̃ offici
habuero. ñ intelligens diuina uoce
que dicit. discite a me quia mitis sũ
et humilis corde. et inuenietis requie
animabus uris. neq̃ uoces sictor cogi
tans. quo qdã tra. qdã et cinere. qdã
uero iyerme et ñ hominez. qdã at in pedi
tioris lingue se nouabant. et qi psa
las q̃ndo deũ uidere meruit ut cap
homo tunc immũda labia se habere p
nuciauit. Quid enim et sum homi
lis. Nonne de luto factus sũ. unde
et lateres sũt. Nonne omne q̃m puto
habere glam. ut flos fenu marcescit.
Dis g̃ et huiũmodi et alis pluribus
uerbis. sapientissimi quasi de se diẽs.
eũ qui liguore inflationis et superbie
habebat. cauterio obuirens. pdiderat
eius animũ. Intelligebat enim is q̃
ulcus habebat. quod de eo patriarcha

et tardioris